

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00989/22-5

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů jako orgán příslušný podle ustanovení § 16b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů a ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve věci podnětu Nejvyššího státního zastupitelství, ve zkráceném přezkumném řízení podle ustanovení § 98 správního řádu, t a k t o:

Podle ustanovení § 97 odst. 3 správního řádu se **rozhodnutí Nejvyššího státního zastupitelství** jako nadřízeného orgánu **ze dne 13. 7. 2021, č.j. 1 SIN 307/2019-53**, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 1. 3. 2019, č.j. SIN 43/2018-31 o odmítnutí žádosti o informace podané dne 14. 12. 2018 a následně doplněné dne 2. 1. 2019 panem XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX zastoupeným XXXXXX,

r u š í.

Podle ustanovení § 99 odst. 1 správního řádu nastávají účinky rozhodnutí v přezkumném řízení ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

I.

Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) byl dne 4. 3. 2022 postoupen ze strany Nejvyššího státního zastupitelství (dále jen „nadřízený orgán“) podnět k provedení přezkumného řízení ve smyslu § 16b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), který směřuje vůči rozhodnutí nadřízeného orgánu **ze dne 13. 7. 2021, č.j. 1 SIN 307/2019-53**, kterým bylo zrušeno rozhodnutí **Vrchního státního zastupitelství** (dále jen „povinný subjekt“) **ze dne 1. 3. 2019, č.j. SIN 43/2018-31**, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace podané dne 14. 12. 2018 a následně doplněné dne 2. 1. 2019 panem XXXXXX, nar. XXXXXX, bytem XXXXXX, zastoupeným XXXXXX, advokátem se sídlem XXXXXX (dále jen „žadatel“) ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb.

Jelikož bylo uvedené podání učiněno nadřízeným orgánem, který není ve smyslu § 95 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)

účastníkem přezkumného řízení, bylo toto podání Úřadem přijato ve smyslu § 42 správního řádu jako podnět k zahájení přezkumného řízení z moci úřední dle § 16b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. Nadřízený orgán společně s uvedeným podnětem postoupil Úřadu spisový materiál související s výše citovaným přezkoumávaným rozhodnutím pod sp. zn. 1 SIN 307/2019. V uvedeném podnětu nadřízený orgán shrnul dosavadní průběh řízení následujícím způsobem.

Nadřízený orgán vydal dne 12. 4. 2019 pod č.j. 1 SIN 307/2019-6 rozhodnutí, kterým zamítl žadatelovo odvolání a potvrdil napadené rozhodnutí povinného subjektu ze dne 1. 3. 2019, č.j. SIN 43/2018-31 o odmítnutí žádosti. Žadatel brojil proti výše citovanému rozhodnutí nadřízeného orgánu žalobou, o které rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 17. 6. 2021, č.j. 6 A 98/2019-31, kterým rozhodnutí nadřízeného orgánu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Uvedený rozsudek Městského soudu v Praze napadl nadřízený orgán kasační stížností s tím, že nenavrhl přiznání odkladného účinku, neboť s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu nepředpokládal, že by takovému návrhu bylo vyhověno. Po pravomocném rozsudku Městského soudu v Praze, jehož právním názorem byl nadřízený orgán vázán, posoudil znovu nadřízený orgán žadatelovo odvolání, kdy o něm rozhodl dne 13. 7. 2021 pod č.j. 1 SIN 307/2019-53 tak, že rozhodnutí povinného subjektu ze dne 1. 3. 2019, č.j. SIN 43/2018-31, zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Povinný subjekt po tomto zrušujícím rozhodnutí žadateli, dle vyjádření nadřízeného orgánu, požadované informace poskytl.

Poté, co byla v novém projednání povinným subjektem žadatelova žádost vyřízena, rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 9. 12. 2021, č.j. 6 As 215/2021-28, kterým zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 6. 2021, č.j. 6 A 98/2019-31 a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Nadřízený orgán k tomuto uvedl, že po vydání rozsudku Nejvyšším správním soudem nyní vedle sebe existují dvě odlišná rozhodnutí o odvolání žadatele, kdy se jedná o „obživlé“ rozhodnutí ze dne 12. 4. 2019 pod č.j. 1 SIN 307/2019-6 a ze dne 13. 7. 2021 pod č.j. 1 SIN 307/2019-53.

Nadřízený orgán v další části svého podnětu navrhuje na základě popsaného skutkového stavu, aby Úřad v rámci zkráceného přezkumného řízení přistoupil ke zrušení rozhodnutí ze dne 13. 7. 2021, č.j. 1 SIN 307/2019-53, neboť toto rozhodnutí se po obživení rozhodnutí ze dne 12. 4. 2019, č.j. 1 SIN 307/2019-6, stalo nezákonným, respektive odporujícím zásadě *non bis in idem*, přičemž nadřízený orgán v této věci vychází z právní věty rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, č.j. 2 Azs 307/2015 – 41, dle které platí, že *„Jsou-li v téže věci vydána dvě správní rozhodnutí v důsledku kasace pravomocného zrušujícího rozsudku krajského soudu Nejvyšším správním soudem, může správní orgán zrušit později vydané správní rozhodnutí v přezkumném řízení pro rozpor s právním principem non bis in idem, popřípadě s § 48 odst. 2 správního řádu. V takovém případě není vázán skutkovým a právním stavem, který tady byl v době vydání nového správního rozhodnutí (§ 96 odst. 2 správního řádu). Ze stejných důvodů může později vydané správní rozhodnutí zrušit také soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu; zásada přezkumu podle skutkového a právního stavu existujícího v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního) ani pravidlo, podle něhož se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému správnímu orgánu (§ 78 odst. 4 soudního řádu správního), se neuplatní.“*

Nadřízený orgán se rovněž ve svém podnětu domnívá, že rozhodnout v této věci v přezkumném řízení nebrání ani ustanovení § 94 odst. 2 správního řádu, a to s ohledem na to, že Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku č.j. 2 Azs 307/2015–41 upřednostnil respektování zásady *non bis in idem* před dílčími procesními ustanoveními. V této věci nadřízený orgán neshledává, že by ustanovení § 94 odst. 2 správního řádu bylo překážkou pro vydání rozhodnutí v přezkumném řízení, byť byla informace poskytnuta v novém projednání povinným subjektem poté, co nadřízený orgán vydal rozhodnutí, které je předmětem tohoto přezkumného řízení.

Po vydání zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne ze dne 9. 12. 2021, č.j. 6 As 215/2021-28 nastala v běžné praxi správních orgánů nežádoucí situace, na niž je nezbytné bezprostředně reagovat, neboť je evidentní, že procesní vypořádání existence dvou odlišných správních rozhodnutí může významně přispět k výsledku soudního jednání u Městského soudu v Praze, jenž řízení vede pod sp. zn. 6 A 98/2019. Úřad v průběhu prověřování okolností nasvědčujících důvodnost učiněného podnětu zjistil prostřednictvím portálu InfoSoud, že ve výše uvedeném řízení před Městským soudem v Praze bylo nařízeno jednání na den 17. 3. 2022. V této souvislosti Úřad vyrozuměl dne 15. 3. 2022 pod č.j. UOOU-00989/22-2 nadřízený orgán a zároveň Městský soud v Praze o tom, že v závislosti na výsledku nařízeného soudního jednání je připraven bezodkladně rozhodnout v přezkumném řízení ohledně v pořadí druhého rozhodnutí v intencích příslušné judikatury, zejména rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, č.j. 2 Azs 307/2015-41 a ze dne 10. 10. 2013, č.j. 9 Afs 71/2012-34. Dne 17. 3. 2022 Úřad opětovnou kontrolou přes portál InfoSoud zjistil, že dne 16. 3. 2022 bylo původně nařízené jednání ve věci zrušeno. Úřad neshledal překážku, která by mu bránila objektivně rozhodnout. Dne 17. 3. 2022 byla Úřadu doručena reakce nadřízeného orgánu na předchozí vyrozumění Úřadu, z jejíhož obsahu je mimo jiné zřejmé, že přes zrušení soudního jednání trvá na svém návrhu učiněném v podnětu ze dne 4. 3. 2022. Následujícího dne žadatel zaslal Úřadu své vyjádření k podnětu učiněnému nadřízeným orgánem včetně příloh, o jehož faktické existenci se dozvěděl dne 17. 3. 2022 na základě sdělení Městského soudu v Praze. Žadatel k tomuto mimo jiné předložil přípis povinného subjektu ze dne 28. 7. 2021, č.j. SIN 43/2018-74, kterým povinný subjekt vyřídil žadatelovu žádost o informace. Žadatel dále uvádí, že dle jeho názoru Úřad nemůže vyhovět podnětu k přezkumnému řízení, neboť rozhodnutí nadřízeného orgánu ze dne 13. 7. 2021 není nezákonné, rovněž zahájení přezkumu brání ustanovení § 94 odst. 2 správního řádu a v neposlední řadě žádosti žadatele bylo vyhověno, čímž nabyl práva k informaci v dobré víře, která je Úřad povinen šetřit dle § 94 odst. 5 správního řádu.

II.

Úřad je, v souladu s ustanovením § 16b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s § 94 odst. 2 správního řádu, oprávněn přezkoumat postup a rozhodnutí vydané nadřízeným orgánem.

Dle ustanovení § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. se na přezkumné řízení vztahují ustanovení správního řádu. Jestliže podle § 98 správního řádu je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může Úřad provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem Úřadu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí

podle § 97 odst. 3 citovaného zákona. Lhůty pro zahájení přezkumného řízení uvedené v ustanovení § 96 odst. 1 správního řádu jsou v daném případě splněny, když řízení je zahájeno na základě podnětu doručeného dne 4. 3. 2022 a rozhodnutí nadřízeného orgánu bylo vydáno 13. 7. 2021.

Podle § 97 odst. 3 správního řádu rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.

III.

Po zhodnocení přezkoumávaného rozhodnutí nadřízeného orgánu jakožto i předloženého spisového materiálu dospěl Úřad k závěru, že podnět učiněný nadřízeným orgánem byl důvodný.

III. a

Existence dvou správních rozhodnutí o téže věci

Situaci, která v daném případě nastala, tedy existence „obživlého“ rozhodnutí a následně vydaného rozhodnutí o totožné žádosti o informace, je nutno považovat za nežádoucí a za rozpornou se zásadou *non bis in idem* v obecném pojetí judikatury správních soudů (srov. např. s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2003, č.j. 2 A 614/2002-36). Zároveň platí, že tuto zásadu je nutné aplikovat i na nedeliktní správní řízení, nikoli pouze v rovině ústavního práva výslovně zakotvené pouze pro oblast trestní. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 10. 10. 2013, č.j. 9 Afs 71/2012-34 vyjádřil myšlenku, že pokud na základě podané kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zruší rozsudek krajského soudu, jímž bylo správní rozhodnutí zrušeno, věc se dostane do stadia nového posuzování žaloby krajským soudem, jenž je vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu. Krajský soud pak může o zákonnosti správního rozhodnutí rozhodnout odlišně, přičemž původně zrušené správní rozhodnutí obživne, aniž by důsledkem nového rozhodnutí krajského soudu bylo současné zrušení v mezidobí případně vydaného dalšího správního rozhodnutí. Potenciální existence dvou odlišných či dokonce opačných správních rozhodnutí o téže věci je tedy možná. Takový jev je jistě nežádoucí, byť nemá za následek zmatečnost řízení či nezákonnost kasační stížnosti napadeného rozsudku. Byť zdejší soud se věcně nezabýval východiskem z této nežádoucí situace, vyslovil, že „*bude tedy zejména na žalovaném, případně na krajském soudu, vzniklou nežádoucí situaci ohledně v pořadí druhého rozhodnutí procesně vypořádat. Existence tohoto rozhodnutí nemá vliv na posouzení zákonnosti rozhodnutí, které je předmětem přezkumu v projednávané věci*“.

Konečně nadřízeným orgánem citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, č.j. 2 Azs 307/2015-41 se ve svém obsahu zabýval posouzením, zda krajský soud zvolil pro řešení této nežádoucí situace vhodný procesní postup, přičemž zejména v bodech 21 až 23 tohoto rozsudku nastínil určité východisko, jehož prostřednictvím by bylo možné se procesně vypořádat s nastalou situací. Toto východisko zdejší soud vyjádřil dvěma možnými způsoby, z nichž posléze byla dovozena právní věta, jenž nadřízený orgán citoval ve svém stanovisku k podnětu na přezkumné řízení. Prvním a zároveň přednostním způsobem směřujícím k odstranění později vydaného správního rozhodnutí v téže věci, které

by měl provést příslušný správní orgán, je institut přezkumného řízení ve smyslu § 94 a násl. správního řádu, jakožto dozorčího prostředku, k jehož uplatnění dochází z úřední povinnosti. Toto řešení nastínil již tentýž soud ve svém rozsudku ze dne 9. 12. 2010, č.j. 5 Ans 10/2010-157, na který se soud odkazuje. Pokud existují vedle sebe dvě správní rozhodnutí v téže věci, je takový nesoulad považován v rozporu s právním principem *non bis in idem*, před kterým ustupuje i zásada vyplývající z § 96 odst. 2 věty první správního řádu. Zároveň však nelze pominout úpravu lhůt uvedených v § 96 odst. 1 a § 97 odst. 2 téhož zákona, neboť by tím byl popřen význam těchto lhůt určených k ochraně právní jistoty účastníků řízení. Druhá a zároveň alternativní možnost směřující k odstranění existence později vydaného správního rozhodnutí v téže věci (viz princip *non bis in idem* v pojetí judikatury správních soudů) spočívá v jeho zrušení soudem v řízení podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní. K tomuto postupu lze dodat, že jeho cílem je jen a pouze odstranění v pořadí později vydaného správního rozhodnutí v téže věci pro kolizi s výše vyjádřeným principem a navození právní jistoty s ohledem na budoucí nepředjímaný výsledek soudního či správního řízení.

Úřad k uvedenému dodává, že současná situace umožňuje Úřadu rozhodnout v duchu preferovaného způsobu vyjádřeného Nejvyšším správním soudem, neboť lhůty pro vydání rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení dle § 98 správního řádu byly splněny. Úřad splnění této lhůty dovozuje zejména z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2014, č.j. 2 As 74/2013-45. Navíc není z okolností zřejmé, nakolik Městský soud v Praze v běžícím řízení smí přistoupit ke zrušení přezkoumávaného rozhodnutí nadřízeného orgánu ze dne 13. 7. 2021, č.j. 1 SIN 307/2019-131, ze stejných zásadních právních důvodů, avšak bez návrhu. Zrušení rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení proto Úřad považuje za možné východisko, jenž je způsobilé vyřešit vzniklou kolizi, která je v rozporu s principem *non bis in idem*.

Ačkoli rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2016, č.j. 2 Azs 307/2015-41, logicky nemohl počítat se specificky konstruovanou působností Úřadu jakožto přezkumného orgánu, která mu byla svěřena na základě novelizačního zákona č. 111/2019 Sb., Úřad v tomto ohledu neshledal, že by závěry z tohoto rozsudku nebylo možné aplikovat na daný případ, kdy se jedná o řízení vedené ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. Navíc z jednoznačné dikce ustanovení § 16b odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. je vyloučeno, aby nadřízený orgán v řízení dle uvedeného právního předpisu sám (nebo jakýkoliv jiný orgán) zahájil z moci úřední přezkumné řízení vůči vlastnímu rozhodnutí, jelikož takový postup by byl nezákonný.

III. b

Kolize § 94 odst. 2 věty poslední s principem *non bis in idem*

Ačkoli Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 2 Azs 307/2015-41 vyjádřil východisko z této situace, již se z povahy věci nezabýval další právní otázkou, která je pro daný případ specifická. Právní otázka především spočívá v posouzení kolize ustanovení § 94 odst. 2 věty poslední správního řádu a principu *non bis in idem* v pojetí judikatury správních soudů. Z dosavadního průběhu řízení vyplynulo, že po vydání rozhodnutí ze dne 13. 7. 2021, č.j. 1 SIN 307/2019-131 došlo povinným subjektem k opětovnému projednání žadatelovy žádosti a k jejímu vyhovění postupem dle zákona č. 106/1999 Sb. Uvedené vyplývá z vyjádření povinného subjektu ze dne 5. 8. 2021, č.j. SIN 43/2018-80, které je součástí postoupeného spisu nadřízeným orgánem a rovněž z žadatelem poskytnutého vyřízení

žádosti ze dne 28. 7. 2021, č.j. SIN 43/2018-74. Za běžných okolností, kdy by v totožné věci neexistovalo jiné správní rozhodnutí, bylo by z povahy věci přezkumné řízení vyloučeno, a to právě s odkazem na výše citované ustanovením správního řádu. Je však nutné vzít v úvahu, že i přes vyřízení žádosti povinným subjektem stále existují vedle sebe dvě odlišná správní rozhodnutí. S přihlédnutím na striktně danou podmínku § 94 odst. 2 věty poslední správního řádu je však Úřad toho názoru, že porušení principu *non bis in idem* je natolik závažné (což ostatně opakovaně vyslovuje Nejvyšší správní soud), že je nutné jej upřednostnit před striktně vyjádřenou podmínkou řešící přípustnost přezkumného řízení. Upřednostnění principu *non bis in idem* před ustanovením § 94 odst. 2 věty poslední správního řádu shledal Úřad v této výjimečně specifické situaci za účelné. Pokud by Úřad formalisticky vycházel z citovaného ustanovení správního řádu a přezkumné řízení nezačal, docházelo by tímto postupem v řízeních dle zákona č. 106/1999 Sb. ke vzniku procesně nepřijatelné situace, která by ve svém krajním důsledku nedávala účastníkům řízení dostatečnou záruku a přehlednost o tom, jakým způsobem by bylo o jejich ústavně zaručeném právu na informace rozhodováno a jaká zákonná omezení na žádané (ev. poskytnuté) informace materiálně dopadají. Jistým způsobem by nezačínáním přezkumu bylo nepřímo podporováno porušení citované zásady *non bis in idem*.

III. c

Ochrana účastníka řízení v rámci nabytého práva v dobré víře

Úřad si je vědom, že v novém projednání žadatelovy žádosti povinný subjekt vyřídil žadatelovu žádost, čímž žadatel nabyl v dobré víře přístup k poskytnuté informaci. Úřad i s ohledem na žadatelem citované ustanovení § 94 odst. 5 správního řádu konstatuje, že účelem zrušení přezkoumávaného rozhodnutí nadřízeného orgánu ze dne 13. 7. 2021, č.j. 1 SIN 307/2019-53, je pouze odklizení nadbytečného rozhodnutí, které koexistuje společně s předchozím rozhodnutím nadřízeného orgánu, jež je předmětem soudního přezkumu vedeného Městským soudem v Praze pod sp. zn. 6 A 98/2019. Úřad tímto postupem nesleduje sankcionování žadatele za přístup k informaci, kterou nabyl v dobré víře. Rozhodnutí Úřadu má především za cíl odstranit výše vzniklou nežádoucí situaci v důsledku rozhodovací činnosti soudů, aniž by jakkoli poškodilo žadatele na jeho ústavně zaručeném právu na informace či jej procesně znevýhodnilo ve výše uvedeném soudním řízení. Účinky zrušení nyní přezkoumávaného rozhodnutí nastávají *ex nunc*; i nadále platí, že v okamžiku poskytnutí informace bylo postupováno v souladu s rozsudkem a správním rozhodnutím, požívajícím presumpce správnosti. Je však nepochybné, že ve věci ještě bude rozhodováno a s dalšími závěry je třeba soudního rozhodnutí vyčkat.

IV.

Z výše uvedených důvodů dospěl Úřad k závěru, že jsou splněny zákonné podmínky k přezkumnému řízení. Ze shromážděných podkladů postoupených nadřízeným orgánem Úřadu, rozhodnutí povinného subjektu i nadřízeného orgánu a podnětu žadatele je porušení právních předpisů zjevné a není třeba dalšího dokazování. Z tohoto důvodu bylo možné přistoupit k vydání rozhodnutí v rámci zkráceného přezkumného řízení. Podatel podnětu neučinil návrh, aby Úřad dle ustanovení § 16 odst. 4 věty druhé zákona č. 106/1999 Sb. uložil povinnému subjektu požadované informace poskytnout (vydat tzv. informační příkaz), nicméně Úřad je povinen o tomto postupu rozhodnout i bez návrhu,

pokud jsou splněny zákonné podmínky. V daném případě je však nepochybné, že zákonné podmínky pro tento postup splněny nejsou. Vydání informačního příkazu by bylo navíc v situaci, kdy povinný subjekt žadateli požadovanou informaci dle vyjádření nadřízeného orgánu poskytl, redundantní. Úřad tak, s ohledem na výše uvedené, dospěl k závěru, že nejsou splněny zákonné podmínky pro postup dle ustanovení § 16 odst. 4 věty druhé zákona č. 106/1999 Sb.

V souladu s ustanovením § 99 odst. 1 správního řádu Úřad stanovil účinky tohoto rozhodnutí ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.

Z výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 152 odst. 1 správního řádu podat do 15 dnů ode dne jeho oznámení prostřednictvím Úřadu rozklad k jeho předsedovi, který o rozkladu rozhodne.

Praha 1. dubna 2022

Mgr. Filip Jebavý
pověřen zastupováním
vedoucího oddělení přezkumu
(podepsáno elektronicky)

Rozdělovník:

1. XXXXXX, advokát se sídlem XXXXXX, ID DS: XXXXXX
2. Nejvyšší státní zastupitelství, Jezuitská 585/4, 660 55 Brno, ID DS: 5smaetu

Na vědomí ke sp. zn. 6 A 98/2019:

Městský soud v Praze, Slezská 9, 120 00 Praha 2, ID DS: snkabbm